

Jézus ment téged ma!

Látogatás a baptistáknál

A Józsefváros egy csendes, elhagyott helyén a Kistemplom-utcában van a budapesti baptisták hitközsége és magyar temploma. A hitközségi helyiségben — utcai bejárati boltféle — egy alacsony, nagyszakállas, köpcös ur fogad.

— Kitérésí szándékkal jött?

— Nem ígérhetem egész bizonyosan, hogy kitérek. De rendkívül sok szép dolgot hallottam a vallásukról és így igen rokonszenves nekem az önök mozgalma. Hallom, hogy nagy agitációt fejtenek ki.

— Főleg vidéken. Pesten is vagyunk jó néhányan, de itt mégis csak nehezebben megy a térités. Mert nem széles a mi utjaink és nehéz azokon járni. Van kérem bibliája? Olvassa szorgalmasan az ó és új testamentumot és akkor meg fogja érteni a mi tanainkat. Mert mi nem csinálunk egyebet, csak a tiszta bibliát tanítjuk. Ha áttér majd a vallásunkra, meglátja, majd egészen meg fog változni. Az ismerősei kérdezní fogják: mi történt veled, mert a járása frissebb, a szeme pillantása tisztább, az arca üdébb lesz.

— Mik ezek az ujságok, képek és képeslapok?

— Ezeket a hívők nagyon szeretik. Az ujságok propaganda célokat szolgálnak, tessék itt a „Békehírnök“ és a „Vasárnapi Tanító“. A képeslapokból is jócskán eladunk, elvégre okosabb, ha ezeket a szent tárgyú képeket veszik az emberek, mint holmi erkölcstelen dolgokat, mint amilyeneket az üzletekben árulnak és amelyek szerelmes párokat ábrázolnak...

Ime a baptistáknak még csak igen kis hitközségük van, de itt, ebben az apró bolthelyiségben máris megvetette a lábát a baptista-klérikalizmus, mely szintén nagyon jól ért ahhoz, hogy a hívők vallásos meggyőződését, mint kell csengő koronákra váltani.

— Ha igazi, őszinte áttérési szándék vezérli, jöjjon el vasárnap az istentiszteletünkre, — így bucsuzik tőlem a derék hosszuszakállas; majd utánam kiáltja: az ujságokat olvassa el, meglássá nagyon érdekesek lesznek... A „Békehírnök“, a magyarországi baptisták hivatalos közlönye, a modern életre alkalmazott bibliai tárgyú elbeszéléseket tartalmaz. A lap hivatalos része a vidéki agitációról, a hitközségi eseményekről, így Szűcs Mihály hajduböszörményi testvér haláláról, továbbá a baptista menházak és misszió-iskolák részére beérke-

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

286

Hely

Szerző Szenes Béla

Cím Jézus ment téged ma!

Idő

"1913"

Forrás:

Világ

Bp.

1913 III/23

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

zett adományokról számol be. Érdekes, hogy az amerikai testvérek állandóan nagyobb összegekkel szerepelnek, így az órenkői magyar testvérek negyven, a westpüllmani gyülekezet huszonöt, a new-castlei pedig száz koronát küldött. Továbbá erősen agitálnak és gyűjtenek a felekezeti célokra az ifjúsági szervezetek, főleg a soltvadkerti ifjúsági egyesület.

A „Vasárnapi Tanító“ a gyermekek lapja.

Rossz példát láttam mint gyermek
Rosszá lenni hamar lehet
Ilyenektől mentsen isten
Hogy a rosszat ne kövessem.

Ilyen és hasonló oktató versikéket és bibliai magyarázatokat tartalmaz ez az ujság.

A „Békehírnök“-nek apróhirdetés rovata is van.

EGY SOK PRÓBÁT SZENVEDŐ családját mégis hüen ápoló nőnek, ki gyülekezetünknek is látogatója, van egy 15 éves, egészséges, rendes növésű fia, aki elmenni lakatos vagy asztalos tanulónak hívőhöz bárhová.

MUNKÁT KERES egy 19 éves, hívő csizmadia segéd oly mesternéi, hol a vasárnapot megszentelheti.

A vasárnap megszentelését, prédikáció hallgatást és imádkozást minden baptista legelső kötelességének tartja.

Az alacsony, földszintes templom kapuja mellett jobbról-balról egy-egy tábla van.

Adományok AA. csoport 32/8 SZ.

Az egyikén a következő áll: „E helyen az egyszerű és tiszta evangélium prédikáltatik. Mert úgy szereti Isten a világot, hogy az ő egyetlen egy szülőfiát adá, hogy midőn valaki hiszen benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen. Egyházi berendezésünk ugyanaz, ami az apostolok idejében volt.“

A másik táblán ez áll:

Gyülekezeti sorrend: vasárnap d. e. 9—10 predikáció, 2—3 gyermekistentisztelet, 5—6½ predikáció, 6¾—8 az ifjúság vallásos estélye, csütörtök 8—9 biblia olvasás, szombat 8—9 imaóra. Mindenkor magyarul. Szabad bemenet.

Vasárnap délután negyedhárom tájban benyitottam a baptista-templomba. Misztikus felhőmály borítja a szép széles termet, úgy hogy eleinte alig látok valamit. Körülöttem, az utolsó padokban csupa idősebb ember ül, baloldalon a férfiak, jobboldalon a nők. Egészen elől vagy negyven apró gyerek, egy kecskeszakállas hitoktató vezetése alatt lassu, vontatott hangon bibliát olvas. A templom végén, széles katedra, az oltár helyén a falra egy tájkép van festve, mely valami folyót ábrázol. A kép fölött nagy betűkkel ez áll: Dicsérjétek az Urat, magasságos egek, vizek, hegyek, halmok, fák, mindenek. Jobb és baloldalon virágok vannak a falra festve, melléjük pedig ilyen feliratok: Egy az Ur, Egy a Hit, Egy a Keresztség. A katedra közepe táján egy vászon van kifeszítve, melynek rendeltetését csak később tudtam meg. A gyerekeken kívül vagy nyolcvan-száz felnőtt figyelt a hitoktató magyarázatára. Jobbára iparosok és munkások, de egy-két vagyos ember is van köztük. A fiatalabbak közt igen sok az intelligens külsejű. A kecskeszakállas tanító Ábrahámról magyaráz és az ajtó minden percben nyílik, úgy hogy már lenni nem is férnek el és a karzatra kell felülni soknak. Feltűnő sok a cseléd és nevelőnő; karju-

kon a kis gyerekek folyton sírnak és nyugtalanok. De egyszerre csak félrehúzzák az ablakok függönyeit és vak sötétség támad.

— Mi ez, kérdelem félhalkan.

— Jönnek a vetített képek, — felel a szomszédom.

— Várni kell egy kicsit, — szól a tanító — énekeljünk gyerekek addig egy kis istenszereletet. Az orgona játszik és a gyerekek friss, csengő hangon rákezdik. Lassanként a felnőttek is belemelegednek és végül már együtt énekelik mindnyájan:

Azért ismétlem, Isten szeret
Engem is szeret, mert megváltott.

De hirtelen elhal az ének. Jönnek a képek, zugják körülöttem.

— Mi ez a kép, — kérdi a tanító, a katedrán kifeszített vászonra vetített képre mutatva.

— Ábrahám áldozik és a jó Isten vele szövetséget köt, — felel vontatott, iskolásan egy vékony gyerekhang.

— Ugy van. Lássátok, ez itt az Ábrahám, ez meg itt az áldozat. Hát ez a kép micsoda?

— Józsefet elküldi az apja, — felel valaki közvetlen mellettem, a felnőttek közül.

— Ki tud valamit Józsefről?

— Álmat látott egyszer. Tizenkét kéve meghajolt előtte.

— Kif szeretett Jákob legjobban?

— Józsefet.

— Látjátok fiuk, itt a képen milyen szép tarka ruhája van Józsefnek. Ő vele kivételezett az apja.

Aztán szép sorban jönnek József életének összes érdekes eseményei. Testvérei eladják, Jákobnak megmutatják a ruháját, aztán Egyiptomba kerül. Áhítatosan, bémész szemekkel nézik a gyerekek és a felnőttek a szép színes képeket. Aztán egy percre elhallgat a magyarázó és megszólal az orgona. Nyujtott, érdekes dallamra énekelik:

Ha néha, néha bus vagyok.
Szívemben el-el lankadok,
Holott e földi gondokon
Kesergeni nincs is okom.
Hamar az Ur elé megyek
És kérek tőle új szívet...

József és Putifárné jelenete következik. A tanító ur zavartan vakarja a fejét és sehogy sem tud megbirkózni a kényelmetlenül kényes témával. Hamar áttérnek a következő képekre, Faraó álmára, a hét szűk és hét kö-

Közp. nyomt. XX. cs. 81. sz.

vér esztendőre. Mózes gondoskodott gabonáról és ezzel megmentette az embereket a testi haláltól, szól a tanító, mennyivel dicsőbb dolgot vitt véghez később Jézus, aki a lelki haláltól mentett meg minket bűnös embereket, akik mindig a földi gyönyöröket kereszük. Még néhány kép s aztán újra énekelni kezdenek. A szöveget — ép úgy, mint ahogy ujabban mulatóhelyeinken szokták — a vászonra vetítik és így elérik, hogy mindenki velük éneklj:

Hazám ott van a magasban fenn,
Ahol bu és keserv terem,
Megszámlálhatatlan szent seregek
Az Urnak éneket zengenek
Odafenn, odafenn,
Hazám ott van a magasban fenn.

A függönyöket széjjelhúzzák, perselylyel járnak körül és vége a gyermek-istentiszteletnek.

Egy alacsony, szőke bajuszos fiatal ember beszélgetni kezd velem.

— Térjen át az ur, meglátja, hogy Jézus megsegíti majd.

Hosszas kapacitálásnak engedve, kilátásba helyeztem kitérésemet, amit a szőke ifju tüstént elujságolt egy barátjának. Erre aztán többen is közrefogtak, Szaniszló testvér valami baptista röpiet is adott, a Szabadi bácsi pedig jószágosan magyarázgatott. Őt órákor újra leültünk a padokba és vagy egy óra hosszat folyton énekelünk. A barátságos szőke ifju mellettem telepedett, imakönyvét kezembe nyomta, úgy hogy kénytelen voltam én is velük énekelni a zsolttárt, melynek félpercenként visszatérő refrénje az, hogy: Jézus megment téged ma. Aztán egy Svengáli arcú, hitszónok lépett az emelvényre és halkán beszélni kezdett. Fagyos nyugalommal és unalmas egyhangúsággal perogtek le ajkáról a szavak és csak olyankor emelte fel kissé hangját, amikor visszatért a prédikáció mottójához, amikor a zsolttárt idézte: Jézus megment téged ma... Már több mint egy órája beszélt a tisztelendő, midőn észrevettem, hogy mellettem, a barátságos szőke fiatal ember elaludt. Kivüle még vagy hárman aludtak a padokban. Lábujjhegyen, óvatos-csendesen, nélkül, hogy valakit felébrésztettem volna, kilopódtam a templomból... A Svengáli arcú prédikátor pedig, ha azóta meg nem halt, talán még most is beszél.

Szenes Béla.